

¹⁸Melkisédek, Sáleem királya kenyeret és bort vitt ki eléje. Ő a Felséges Isten papja volt, ¹⁹megáldotta őt, és ezt mondta: Áldott vagy Abrám a Felséges Isten előtt, aki a mennyet és a földet alkotta! ²⁰És áldott a Felséges Isten, mert kezembe adta ellenségeidet! Abrám pedig tizedet adott neki mindenből.

Kedves Testvéreim!

Amikor felvételt nyertem a teológiára, többen figyelmeztettek, hogy nagyon vigyázzak magamra. Nem igazán értettem. A legjobb helyen leszek, ahol folyamatosan az Isten dolgaival foglalkozhatok, ahol az Isten közelében lehetek, majd ő vigyáz rám. Ekkor az engem óvók elmondták, hogy éppen ez az egyik legnagyobb veszély, hiszen minél inkább az Isten közelében van valaki, minél többet foglalkozik az Ő dolgaival, annál erősebben fogja támadni őt a Sátán. És jöttek a bibliai igék is ennek alátámasztására: Aki tehát azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék! – írja Pál Korinthusba. Vagy ott vannak Jézus Péterhez intézett szavai, amikor a fő tanítvány bizonygatja hűségét, hogy még a halába is követné mesterét: Jézus ezt mondja neki: Simon, Simon a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon mint a búzát, de én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te hited.

De magát Jézust is kikezdi a Sátán éppen a 40 napos böjtje végén, annak az időszaknak a végén, amelyben a küldetésére készült.

A böjti időszak utolsó szakaszába érkeztünk. Azt gondolom, hogy a fenti igék is bizonyítják, hogy most kell talán még inkább figyelni, mert a húsvét, az ünnep közeledtével, ahogy nő a lehetőségünk az Istennel való kapcsolat erősítésére, úgy nőnek a kísértéseink is. A sok-sok kísértésmagból csak egy: készülünk az ünnepre, főzés, takarítás, előkészületek – szeretnénk, hogy szép ünnep legyen a húsvét, sőt azt gondoljuk, hogy a méltóképpen megünnepelt húsvétal tudunk csak igazán bizonyosságot tenni.

Nem csak teológusok, lelkészek hanem mindenki veszélyeztetett a kísértő támadásaival szemben. És ezek a kísértések sokszor egészen hétköznapi dolgokban nyilvánulnak meg.

Mai igénk erre figyelmeztet. Elolvasom még egyszer ezt a rövid kijelölt szakaszt...

Hol van itt szó kísértésről? Van két ember Abrám és Melkisédek és az egyik megáldja a másikat, míg a másik erre tizedet ad neki. Egy adok kapok, kéz kezét mos akcióról van szó. És sokszor valóban így is képzeljük a dolgot, ha megkapjuk a kért áldást az életünkre, akkor egy nagyobb adományt teszünk le az Isten ügyére. Ez alapvetően szép dolog, hiszen a hálaadás sokaknál teljesen kimarad, csak hogy ez a történet nem erről szól.

Akkor miről? Ahogy említettem, a kísértésről. Mert ha kicsit távolabbról nézzük ezt a történetet, akkor kiderül, hogy itt egészen másról van szó, mint ami a kiragadott részletből kiderül.

Van egy Abrám nevű emberünk, nem tévedés Abrám és nem Ábrahám, bár ugyanarról a személyről van szó, de vele kapcsolatban sokszor elfelejtjük, hogy nevét Isten megváltoztatta, és ebben pl. mai történetünknek is jelentős szerepe van. A névben egyébként csupán egy betű változott egy H betű került be, amely az Isten nevének héber rövidítéséből származik. Isten megajándékozta őt saját nevével.

De ki is volt Abrám? Ő volt az, akit Isten megszólított: menj el földedről... Ő az az ember, akit Isten kiválaszt, hogy képviselje őt a földön. Választás, ami nem emberek választása, nem választási ígéretnek függvénye, nem kampány eredménye. Isten szuverén döntése, hogy kiemelte őt addigi környezetéből, rokonságából, családjából, és egy új útra állította. De azt se felejtjük el, hogy Abrámnak Isten hagyott lehetőséget a választásra, és Abrám sokszor él is a választás jogával, nem mindig jól, de mai igénk esetében ez a döntés nagyon is kifizetődő, bár nem feltétlen anyagi értelemben.

Az történet ugyanis, hogy Kánaán földjén, ahová Isten Abrámot vezette, és ahol három helyben lakó törzsfővel szövetséget kötve Abrám letelepedett háború tört ki. Ebben sem Abrám, sem szövetségesei nem voltak érintettek, ő távol voltak az eseményektől. Kánaán földjét ekkor egy Kedorláómer nevű király uralta szövetségeseivel. A városállamok királyai közül néhányan a Holt-tenger környékiek fellázkodtak, amire Kedorláómer és a vele tartó királyok megtámadták és legyőzték őket. Köztük Sodoma királyát is. Ahogy említettem Abrám nem vett része ezekben a harcokban, ugyanakkor unokaöccse, Lót, aki Sodomában telepedett le fogságba került. Abrám ekkor fogta saját 318 szolgáját, utánuk ment, legyőzte a 4 győztes király szövetségét, kiszabadította Lótot és minden foglyot, és az állatokat is. A győztes csata után megjelenik Abrám előtt Sodoma királya, és Sáleem királya. Két város uralkodója, akik közül Sodoma királya érintett, hiszen az ő emberei és állatai Abrámnál vannak, a másik Sáleem királya Melkisédek nem érintett, mégis ott van. Mit keres ott? Gondolhatnánk azt, hogy jó politikai érzékkel köszönti az uralmon lévő királyok legyőzőjét, Kánaán új királyi vezérét Abrámot. De nem ezt teszi. Kenyeret és bort hoz, azaz asztalközösséget kínál fel Abrámnak. Ha hódolni jönne, akkor szolgálkat, aranyat, feleséget hozna magával.

Ebben az egyszerű asztalközsségben pedig áldást mond, *Áldott vagy Abrám a Felséges Isten előtt, aki a mennyet és a földet alkotta!* ²⁰*És áldott a Felséges Isten, mert kezébe adta ellenségeidet!*

A leírásból megtudjuk róla, hogy ő a felséges Isten papja volt. Pap akkor, amikor még nem voltak az Istennek papjai, áldást mond akkor, amikor még Abrám csak Abrám volt, és nem Ábrahám, a zsidó nép ősatyja. Honnan jött ez az ember? Sálemből, a későbbi Jeruzsálemből, ki volt, király volt. De semmi más nem tudunk meg róla. A Bibliai legrejtélyesebb alakjai közé tartozik. Alakja mégis nagyon fontossá vált, annyira, hogy az Újszövetségben többször is megemlítik, úgy mint a Krisztus előképét.

Sőt Jézus – ha nem is direktben – de beszél róla, éppen abban az igében amit az oltár előtt olvastunk: Ábrahám meglátta az ő – mármint Jézus - napját. Itt Jézus a legtöbb kutató szerint Melkisédek és Abrám találkozására utal. Egyesek odáig mennek, hogy maga Jézus jelent meg ott Abrám előtt. Annyi valóban bizonyos, hogy elég szoros a kapcsolat Melkisédek és Jézus személye között. Ezt egy előadás sorozatban, vagy doktori értekezésben ki lehetne fejteni, meg is tették már néhányan, most csak higgyük el nekik, a lényeg nem ez. Hanem az, hogy Melkisédekkel párhuzamosan megjelenik egy másik király is. Sodoma királya, aki nemes egyszerűséggel visszakéri az embereit, és nagylelkűen felajánlja Abrámnak, azt, ami nem is az övé: *a jószágot pedig tartsd meg magadnak!* – mondja.

Emlékszünk még Jézus megkísértésének harmadik állomására? Amikor a Sátán megmutatja Jézusnak a világ minden országát és azok gazdagságát és ezt mondja: mindezt neked adom, ha leborulva imádsz engem.

Ugyanez történik itt is. Azt ami Abrámi, hiszen az ő hadiszákmánya – most Sodoma királya nagylelkűen felajánlja neki.

Ott áll Abrám előtt két út. Sálem és Sodoma. A békesség és a romlás. És Abrám a békesség útját választja. A Sámomot. Mert tudja azt, amit Melkisédek ki is mond: mindene, ami van, az az Istentől van. Nincs semmilye, amit nem úgy kapott volna. Nem kezd el vitatkozni Sodoma királyával, nem oktatka ki, nem fitogtatja az erejét. Hanem odaad mindent.

Nemrég láttuk a színházban Molnár Ferenc regényéből készült darabot a Pál utcai fiúkat. Talán a legszebb jelenete volt, amikor Nemecek ázóttan odaáll a vörösingesek elé, akik vízbe nyomták, és Ács Feri megkérdezi tőle: jó volt Nemecek? És a halálra fagyott fiú azt válaszolja rá: igen jó volt, azt mondom ennyi megérte, mert nem vált árulóvá, mert a becsülete megmaradt. Majd az ellenség tisztelgése közben büszkén távozik.

Abrám nincs megalázott helyzetben, sőt a győztesek fölényével mondhatná. Tűnj innen, ki vagy te. De nem ezt teszi. Odaad mindent, mert valami sokkal fontosabbat kapott előtte néhány perccel. Hiszen a Felséges Isten maga látogatta meg Melkisédek személyében, és az áldását adta az életére. Többet kapott, sokkal többet, mint jószágokat, szolákat, gazdagságot.

Abrám megállt a kísértésben. Vajon mi megállunk-e? Mert a történet tőlünk ezt kérdezi. Te, vajon észreveszed-e, hogy Isten mit ajándékoz neked? Hogy amit ő ad, az sokkal értékesebb mindennél?

Isten, Jézus Krisztusban odaáll ma eléd. Felkínálja a kenyeret és a bort. A vele való asztalközösséget. Az ő testét és véréit. Hiszen ő odaadta ezt teérted. A legértékesebb dolog a világon Jézus áldozata, a húsvét csodája.

Húsvétra készülve a böjt vége felé megnövekednek a kísértések. Akkor fogsz tudni megállni ezekben, ha minél több időt töltesz Istennel.

Megéri? Megéri lemondani a szabadidőről? Megéri lemondani a családdal töltött időről? Megéri lemondani a munkáról? Megéri mindent háttérbe szorítani az Istennel való kapcsolatért? Azért, hogy vele tölthess minél többet.

A világ azt mondja nem. Nem éri meg. Mert mit kapsz cserébe? Mit kapott Abrám? Bizonytalanságot, megpróbáltatásokat, nehéz terheket, folytonos vándorlást, nomád életet. Mégis azt mondta: megérte. Miért? Azért, mert békesség volt a szívében. Mert találkozott Melkisédekkel, az Igazság királyával, a békesség fejedelmével.

Te is találkozhatsz azzal aki azt mondja magáról: én vagyok az út az igazság és az élet. Találkozhatsz a békesség fejedelmével, azzal a Jézus Krisztussal, aki testét és véréit adja neked a kenyérben és a borban.

Ez a világ szemében csak hokusz-pokusz. De annak, aki hittel vesz: hoc est corpus Christi – ez Krisztus teste. A vele való közösség, amely mindenk felett áll. Amiért megéri mindent odaadni.

Tölts időt vele. Vizsgáld meg magadat így a böjt végén: mennyi időt töltesz a tükör előtt, magaddal foglalkozva? Mennyi időt töltesz a tv előtt, mások kitalált vagy valós történeteivel? Mennyi időt töltesz azzal, hogy a megélhetést próbálsz biztosítani? Mennyit időt töltesz pihenéssel? És mennyi időt töltesz Vele?

És honnan tudod, hogy jó úton jársz? Onnan, hogy megnövekednek a kísértések. De vele képes leszel megállni ezekben! Adjon Isten erőt ehhez, neked és nekem.

Hirdetések 2018. március 18.

Böjt 5.

- Ma du. 16 Konfirmációs előkészítő
- heti alkalmaink:
 - o kedden 17:30 Hölgválás
 - o szerdán 18 Bibliaóra
 - o csütörtök 18 Ifi
- szombaton 9 órától megyei hittanverseny
- Jövő vasárnap gyűl-i választások
- nagycsütörtökön: iktatás
- nagypéntek: de 10 és du 18
- ref. Nagy Péter lelkész állami kitüntetést kapott. (Magyar érdemrend lovagkereszt polgári tagozat). Felmerült a neve a Díszpolgári cím adományozására, ebben aláírásokkal segíthetjük.
- Úrvacsora

Úr Jézus Krisztus, örök főpapunk és közbenjárónk! Szánd meg a földön küzdő egyházadat, és erősítsd hitünket, hogy imádságunk kedves legyen a mennyei Atya előtt!

Úr Jézus Krisztus, tisztítsd meg és egyesítsd egyházadat, hogy szolgálata nyomán minden ember megismerjen téged, és eljusson az üdvösségre!

Úr Jézus Krisztus, aki engedted, hogy törvényt üljön fölötted a gonoszság, és magadra vállaltad a világ minden bűnének terhét: tartsd távol tőlünk az ítélező lelkiületet, és add, hogy szeretettel fedezzük el embertársaink vétkeit!

Úr Jézus Krisztus, aki életedet adtad, hogy Istennel és egymással is kiengesztelj minket: oldozd fel az előítéletek foglyait, és csitítsd el az ellenségeskedést mindenütt, hogy a féktelen erőszak lángba ne borítsa a földet!

Úr Jézus Krisztus, adj reménységet a csüggedőknek, erőt a gyengéknek, vigaszt a gyászolóknak, gyógyulást a betegeknek, és mutasd meg az örök hazába vivő utat minden haldoklónak!

Úr Jézus Krisztus, légy velünk nap mint nap kegyelmeddel, hogy szándékod szerint használjuk fel életünk hátralévő idejét, és minden kísértést legyőzve meglássuk örökkévaló országod dicsőségét, ahol minden térd előtted hajol meg, és minden nyelv téged magasztal, aki az Atyával és a Szentlélekkel élsz és uralkodol mindörökkön-örökké.